Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціскальньска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вольнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 228. — Четверъ 10 (22) жовтня 1891. — Рôкъ I.

До ситуаціи.

Два важнѣйшѣ факты звертають въ теперѣшну хвилю особливу увагу на себе а то можливый приѣздъ царя до Берлина и поступоване Россіи въ середнôй Азіи.

По заявленю Fremdenblatt-у що всѣ вѣсти о гостинѣ царя въ Берлинѣ суть зовсѣмъ безосновнѣ, здавалось, що вѣсти тѣ лишь проста выдумка. Теперь однакожь вѣсть о приѣздѣ царя до Берлина выступае зъ такою певностію, що можна вже майже на певно припускати, що она наступить и розходить ся лишь о означене часу, коли то буде. Такъ н. пр. пише теперь Pol. Corr.: „Супротивъ одержанои недавно зъ Копенгаги а потверджено зъ Петербурга вѣсти о намѣреню царскои родины вертати зъ Даніи до Петербурга морскою дорогою доносить намъ нашъ сталый кореспондентъ петербургскій що після новѣйшихъ диспозицій, подорожь та мае ся вôдбути сухопутемъ и то на Берлинъ, Бидгощу и Торунь. Нашъ кореспондентъ додае, що подорожь та наступить около 22 с. м. Таку саму вѣсть подала такожь и берлиньска Corr. Russe, после котрои нема нѣякого сумнѣву, що царь ще сего мѣсяця прибуде до Берлина въ гостину до цѣсаря Вільгельма. Вѣсти тѣ, выступаючѣ зъ такою певностію, зробили въ Берлинѣ велике вражѣне, тымъ больше, що наспѣли и приватнѣ вѣсти зъ Копенгаги, котрѣ заповѣдають приѣздъ царя вже въ найблизшихъ дняхъ. Не безъ певнои пôдставы вказують теперь и на той фактъ, що Гірсъ перебувае теперь въ Вісбаденѣ, щобы бути пôдъ рукою, коли царь приѣде до Берлина, и взяти тутъ участь въ нарадахъ монархôвъ. Колижь знову рôвночасно появилась вѣсть, що Гірсъ поѣде и до Парижа нѣбы то въ гостину до свого сына, то выглядае се очевидно якъ успокоене французôвъ, котрѣ подразненѣ вже трохи зъѣздомъ въ Монци ще больше стали бы недовѣрчиво вôдноситись до Россіи въ виду маючого вôдбути ся въ Берлинѣ зъѣзду монархôвъ.

Другій фактъ то посуване ся Россіи чимъ разъ дальше по выжинѣ Паміру. Нинѣ есть вже рѣчею певною, що Россія заняла тихцемъ и спокôйно, безъ проливу крови цѣлый Памиръ и посунулась ажь до границь англійскихъ посѣлостей. Російска експедиція пустилась туды двома вôддѣлами, однымъ больше на заходъ черезъ провінцію Ваханъ а другимъ больше на всходъ и тутъ войшла въ конфліктъ зъ Хинами, котрыхъ провінція, всходный Туркестанъ, припирае до Паміру. А що тутъ нема означеныхъ границь, то Хины уважають и часть Паміру за свою посѣлость и готовѣ рѣшучо выступити противъ Россіи. Вчерашна телеграма принесла навѣть вѣсть зъ Тіентсіну, що въ Хинахъ настало по тôй причинѣ велике занепокоене и що хиньскій урядникъ запротестувавъ противъ дальшого посуваня ся Россіи въ глубину Паміру. Вѣсть та була о стôлько не точно передана телеграфомъ, що то не запротестувавъ якійсь хиньскій урядникъ въ Памірѣ, лишь хиньскій амбасадоръ въ Петербурзѣ дôставъ приказъ вôдъ свого правительства запротестувати противъ поступованя Россіи въ середнôй Азіи. Яку вôдповѣдь дасть теперь россійске правительство и що будуть Хины дальше робити, годѣ напередъ сказати; але то есть рѣчь певна, що Россія не уступить ся добровôльно зъ Паміру коли вже разъ его заняла. Ся евентуальность и дае можнôсть припускати, що въ середнôй Азіи готово ще зъ часомъ прийти и до збройного конфлікту.

Рада державна.

6-те засѣдане Палаты пословъ зъ д. 20 жовтня 1891 р.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ поставили послы Гонъ и Булятъ нагляче внесене въ справѣ державнои запомоги для жителѣвъ Дальмаціи дôткненыхъ нещастемъ елементарнымъ. Внесене передано комісіи буджетовôй.

Опôсля пос. Гофманъ и товаришѣ поставили интерпеляцію до правительства въ справѣ закона о зарядженю тому, щобы не творились такъ званѣ „рінги" (обручѣ, змова торговельникôвъ и фабрикантôвъ, щобы гнати въ гору цѣну товарôвъ и выробôвъ) и о надзорованю картелôвъ та вносили, щобы до регуляміну принято постанову, що правительство мае обовязокъ здавати справу о заряджѣняхъ, якѣ поробить зъ причины резолюціи ставленыхъ въ справѣ рінгôвъ и картелѣвъ.

Пос. Фусъ и товаришѣ вносили, щобы предложено законъ зносячій скомбіноване право выборче мѣста Опавы и шлескои палаты торговельнои. — Пос. Шнайдеръ и товаришѣ интерпелювали президента міністрôвъ зъ причины розставленя сторожи безпечности въ парадныхъ уніформахъ передъ жидôвскими божницями въ часѣ жидôвскихъ святъ. (Рѣчь була така, що въ день жидôвского свята по-

„Лишити на почтѣ."

Оповѣдане

ЕРНЕСТА ДОДЕТА.

(Конець.)

Около четвертои години зъ полудня иде улицею Монтень сама одна молода дѣвчина. Высока, худощава, въ сукни зъ сталевосѣрого перкалю, на плечѣ спадае ковнѣръ зъ такои самои матеріи, а на чорнявôмъ волосю капелюхъ зъ чорныхъ коронокъ, вôдъ котрого довгѣ ленты закрывають лице. Хочь не знати, що она за одна, можна заразъ по еи ходѣ пôзнати, що она парижанка, що родилась и выховувалась въ Парижи. Лишь въ Парижи набирають женщины, що тамъ родили ся и тамъ жиють, того певного гармонійного ходу, того способу нести голову и ставляти ноги и ту чудову штуку, убирати ся въ найпростѣйшѣ матеріи якъ яка богачка. Не всѣ парижанки умѣють то; щобы то умѣти, треба вже зъ малку вôддыхати духовымъ воздухомъ Парижа, треба зôткнутись зъ его елеганціею, словомъ, треба бути Парижанкою.

Молода дѣвчина иде просто своею дорогою, нѣчо еи не обходить лишь еи дорога, навѣть не зважае на людей, що за нею обертають ся, коли ихъ помине, та водять очима за гордою поставою, котрои правильнѣ черты зраджують скôнчену красу.

Такъ приходить она ажь до почты. Тамъ станула и не знае, що робити. Однымъ поглядомъ оглянула улицю на право и лѣво. Вôдтакъ, кинувшись чимъ скорше, отвирае хутко дверѣ, входить до бюра та стае мѣжь другими людьми, що приходять и вôдходять и тиснуть ся въ сю пору до вôконець въ передѣлцѣ. Коло одного такого вôконця стае собѣ и она въ черзѣ за другими и опираесь рукою въ рукавичцѣ на примурокъ, а въ руцѣ держить якійсь зôмнятый паперець. Коли прийшла и на ню черга, всунула она попôдъ пôдняту решѣтку въ вôконци, не кажучи анѣ слова паперець, на котрôмъ були написанѣ три великѣ буквы.

Б. В. Б. промуркотѣвъ урядникъ, якъ колибъ хотѣвъ лѣпше запамятати собѣ тѣ буквы.

Вôнъ здôймае зъ полички поза собою пачку листôвъ; переглядае адресы одну за другою, а вôдтакъ дае молодôй дѣвчинѣ листъ, котрый она хапае вôдъ него, дрожачи и въ такôмъ зворушеню, що коли вôдтакъ въ двѣ секунды опинилась на улици, ледви могла бы була сказати, чи той урядникъ, що дававъ ѣй листъ, бувъ молодый чи старый, чи чорнявый чи бѣлявый; она его навѣть не видѣла.

Теперь вôдзыскала она звычайну свою поставу. Повôльнымъ крокомъ выходить на площу Елізейску и удае на око вымушеный спокôй, скрываючи трѣвогу, яка еи зовсѣмъ опанувала, листъ мае при собѣ и такъ еи кортить его прочитати, що ажь вытримати не може та не мае вôдваги его отворити.

Прийшовши до ротунды, звернулась на лѣво въ гущавину, котра тамъ ротунду окружае. Иде дальше ажь знаходить порожне крѣсло. Тамъ сѣдае, бо вже силъ ѣй не стае, такъ утомилась, та сидить не рушаючись; примкнула очи, блѣда, чекае доки бурливѣ удары еи серця не успокоять ся, доки серце не перестане въ нѣй такъ важко битись.

Доокола неи сидять молодѣ матерѣ, мамки, няньки; дѣти грають ся, та галасують; ихъ веселѣ крики наповняють воздухъ а зъ ними мѣшае ся глухій гудъ вôдъ коней та возôвъ, що бѣжать та котять ся по деревлянôмъ бруку та музика катеринки, що стала грати на другôмъ боцѣ ротунды.

Коли она сѣдала, були очи всѣхъ на ню зверненѣ. Але цѣкавôсть скоро проминула; нѣхто вже на ню не споглядае; она чуесь свобôдною, спокôйнѣйшою и наконець постановляе отворити листъ, котрый ще дрожить въ еи пальцяхъ вôдъ останку того зворушеня, яке еи було опанувало.

Розломивши печатку роздирае куверту. Фавнъ розлетѣвъ ся на дрôбный порохъ, его сопѣлку выдерли ему; вôнъ переставъ танцювати и нѣколи вже танцювати не буде. И поволи, бо якійсь несвѣдомый страхъ опанувавъ еи,

мирення або т. зв. судного дня хтось кидавъ камѣнемъ до одноѣ божницѣ и повыбивавъ вѣкна, а для безпечности треба було ажь полицію коло тои божницѣ уставити.)

Президентъ міністрôвъ ґр. Таффе вôдповѣдавъ на интерпеляцію Шпіндлера въ справѣ выступленя нѣмецкихъ ґазетъ противъ заведеня ческои школы въ Бріксъ. Ґр. Таффе сказавъ, що позаякъ не настали тѣ наслѣдки, якихъ побоювано ся, то меншôсть ческа въ Бріксъ не потребує особливои опѣки властей. Послови Кайцльови сказавъ знову, що староста въ Каролінентали дѣлавъ законно, коли не дозволивъ декорувати домôвъ занятыхъ войскомъ. На интерпеляцію Дебіасього вôдповѣвъ ґр. Таффе, що новый законъ карный порѣшить справу посѣданя и ношеня оружія въ Тиролі полудневôмъ.

Опôсля приступила палата до порядку дневного. Предложеня правительства зъ реґуляміномъ для маринарки передано окремôй комісіи а вôдтакъ выбрано референтôвъ буджетовыхъ. Ґенеральнымъ референтомъ выбрано пос. Бѣлиньского.

Дальше вела ся нарада надъ проєктомъ закона о заведеню палатъ лѣкарскихъ. Пôдчасъ дебаты запримѣтивъ пос. Гайльсберґъ, що въ палатахъ тыхъ не установлено рады дисціплінарнои. — Пос. Шнайдеръ домагавъ ся, щобы и палатамъ аптикарскимъ надати право дисціплінарне, щобы тымъ способомъ зробити конець поступованю деякихъ „спеціялістôвъ" и забезпечити ся вôдъ конкуренціи. Весѣдникъ жалувавъ ся на то, що мѣжь лѣкарями єсть дуже богато жидôвъ а лѣкарѣ жиды уживають до небезпечныхъ експеріментôвъ лишь недужихъ христіянъ. — Пос. Блёхъ полемізуючи зъ Шнайдеромъ вказувавъ на то, що жиды вôдъ многихъ сотокъ лѣтъ зробили богато доброго въ медицинѣ. Вôдтакъ звернувъ ся вôнъ противъ антисемітôвъ и сказавъ, що антисеміты волѣли бы выдавати тѣ грошѣ, що выдають на пôдбурюване противъ жидôвъ, на добродѣйнѣ цѣли, якъ то жиды роблять. *(На ґалеріяхъ чути оплески и великій неспокой а віцепрезидентъ Катрайнъ завзыває ґалерію до спокою.)* — Опôсля промавляли ще: пос. Відерсперґъ за закономъ, и пос. Люеґеръ, котрый полемізувавъ зъ Блёхомъ. Комісарь правительственный заявивъ, що рада санітарна не противить ся предложеному проєктови закона. По промовѣ референта Розера принято проєктъ за пôдставу до спеціяльнои дебаты а вôдтакъ ухвалено законъ заразъ въ другôмъ и третôмъ читаню.

Пос. Крумбгольцъ и товаришѣ интерпелювали міністра дѣлъ внутрѣшныхъ въ справѣ конче потрѣбного заведеня особистои безпечности для ческои меншости въ Ліберци.— Пос. Кайзеръ и товаришѣ интерпелювали міністра рôльництва въ справѣ орґанізаціи господарскихъ спôлокъ для уможливленя дешевого кредиту. — На дотычне запытанє заявивъ дръ Смолька, що поставить внесеня въ справѣ реформы закона прасового о скôлько буде можна якъ найскорше на порядокъ дневный.

На тôмъ закôнчено засѣданє. Слѣдуюче засѣданє назначено на четверъ. Того дня розпôчнесь дебата буджетова.

Переглядъ політичный.

Зъ Вѣдня доносять, що намѣстникъ Чехъ ґр. Тунъ, маршалокъ краєвый кн. Лобковичь и дръ Ріґеръ конферують вôдъ вчера зъ правительствомъ. Предметомъ нарады має бути справа ческо-нѣмецкои угоды.

Польскѣ ґазеты доносять, що справа децентралізаціи зелѣзниць державныхъ єсть вже довершенымъ фактомъ и що правительство згодило ся въ засадѣ на заложенє у Львовѣ краєвои дирекціи галицкихъ зелѣзниць державныхъ. Колибъ такъ дѣйстно стало ся, то въ Краковѣ буде знесена тамошна дирекція руху а цѣла сѣть зелѣзниць державныхъ въ Галичинѣ буде подѣлена на 5 до 6 инспекторатôвъ.

Fremdenblatt доносить, що въ міністерствѣ торговлѣ вôдбула ся конференція въ справѣ галицкихъ зелѣзниць, при участи шефôвъ секцій: бар. Чедіка и бар. Віттека, шефа бюра зелѣзничого ґен. Ґуттенберґа и совѣтника міністерства Кербера. Члены конференціи высказали лишь свои погляды, а рада Міністрôвъ, котра вôдбуде ся въ найблизшихъ дняхъ, має рѣшити сю справу.

Polit. Corr. подає таку допись зъ Варшавы: Въ зарядѣ тутешного ґенералъ-ґубернаторства удержує ся вôдъ кôлькохъ лѣтъ точна евіденція всѣлякои упряжѣ, котра могла бы бути придатна до воєнныхъ цѣлей. Сими днями звернули власти войсковѣ на тѣ выказы знову особлившу увагу, зарядили справозданє вôдповѣдныхъ лістъ и ихъ доповненє въ мѣру потребы.

Аґентія пôвнôчна доносить, що сербске правительство замовило въ французскôй фабрицѣ Бонжь, 12 батерій арматъ полевыхъ. Речинець доставы означено на сѣчень 1892 р.

Бѣлградскій „Дневни Лист" доносить, що мѣжь болгарскими и сербскими монахами въ бачскôмъ монастири прийшло до кровавои бôйки. Кôльканацять монахôвъ ранено. Болгарске правительство зарядило слѣдство въ тôй справѣ.

Болгарія зажадала була свого часу вôдъ Порты выданя еміґранта болгарского Станчева, котрый єсть скомпромітованый въ справѣ убійства міністра болгарского, Белчева. Теперь же надходить вѣсть, що Порта вôдмовила жаданю Болгаріи, а Станчева выслала на заточенє ажь до Бруссы.

Новинки.

— **Громадѣ Рѣвня** въ повѣтѣ лѣськôмъ дарувавъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя.** Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала учителя Семена Гницкого сталымъ управителемъ 2-клясовои школы въ Устю епископскôмъ; Жигмонта Бабчина сталымъ учителемъ при школѣ етатовôй въ Бобровôй.

— **Презенту на гр. кат. парохію** regiae collationis въ Никевѣ гôрнôмъ зъ філією въ Никевѣ надало ц. к. Намѣстництво о. Дезидеріеви Щуровскому, гр. кат. пароховы въ Боковѣ.

— **Є. Ексц. Маршалокъ краєвый,** кн. Евстахій Сангушко, выѣхавъ вчера до Вѣдня, щобы вложити въ руки Є. Вел. Цѣсаря присягу яко тайный совѣтникъ Двору.

— **Конкурсы.** Ц. к. Рада шкôльна окружна въ Жидачевѣ розписує конкурсъ на слѣдуючѣ посады учительскѣ: 1) при мѣшанôй школѣ 4-клясовôй въ Роздолѣ посада старшого учителя зъ платнею 450 зр. и 45 зр. на мешканє, або посада молодшого учителя (учительки) зъ платнею 270 зр. и 27 зр. на мешканє при тôй самôй школѣ, на случай опорожненя черезъ обсадженє учителемъ зъ тои самои школы посады старшого учителя. 2) При школѣ 4-клясовôй мѣшанôй въ Жидачевѣ посада старшого учителя (учительки) зъ платнею 450 зр. и 45 зр. на мешканє; 3) при школѣ 2-клясовôй мѣшанôй въ Монастири посада молодшого учителя (учительки) зъ платнею 200 зр. При школахъ етатовыхъ 1-кляс. зъ платнею 300 зр, вôльнымъ мешканємъ и ужиткомъ одного морґа огороду въ: 4) Буяновѣ, 5) Черници, 6) Деменцѣ лѣснôй, 7) Дубровцѣ, 8) Державѣ, 9) Иванôвцяхъ, 10) Изидорôвцѣ, 11) Яйковичахъ, 12) Юсептичахъ, 13) Которинахъ, 14) Ляховичахъ зарѣчныхъ, 15) Ляховичахъ подорожныхъ, 16) Любши, 17) Махлинци, 18) Михничи, 19) Новôмъ селѣ, 20) Покрôвцяхъ, 21) Тейсаровѣ, 22) Волици гнѣздичѣвскôй, 23) Жиравѣ. При школахъ філіяльныхъ зъ платнею 250 зр. вольнымъ

стала она розкладати подвôйный тоненькій папѣръ, що спочивавъ въ кувертѣ; розложила єго и читає.

Охъ якъ же скоро перебѣгла она тыхъ кôлька рядкôвъ, на котрѣ такъ довго ждала. Часъ дожиданя бувъ роздѣленый межи надѣю и розпуку. Она пôзнала, якѣ то страшно довгѣ години, пôдчасъ котрыхъ надармо выжидає ся того, що має прийти, пôзнала, якъ они наповняють серце страхомъ, недовѣрянємъ и сумнѣвами, пôзнала то болюче дрожанє, яке они въ тѣлѣ выкликують. Ѣй здавало ся, що она вже сполучила ся зъ тымъ, котрого любить, котрому, вѣруючи въ єго приреченя та переможена єго просьбами, вôддала ся зовсѣмъ, забувши на свою повинность. И майже въ тôй самôй порѣ видѣла она, що вôнъ єи звѣвъ, знеславивъ, покинувъ яко жертву самообманы и легковѣрности.

Єи хороблиьї гадки то пôдносили єи въ ту свѣтлу высоту, котру окружає любовь ясною зорею, то скидали єи въ ту пропасть, яку зрада выкопала. И та мука, котрои бы она не выдержала, колибъ мимо того всего не вѣрила крѣпко чоловѣкови, що державъ єи судьбу въ своихъ рукахъ, та мука тревала вѣчно.

А теперь, въ однôй хвили все скôнчилось. Але оно скôнчилось лишь на то, щобы ще страшнѣйше, ще лютѣйше розпочатись. Ще разъ кинула окомъ на тôй поганый листъ та вхопила въ себе всѣ тѣ рядки, не пропускаючи анѣ одного, такъ добре, що всѣ тѣ слова, зъ котрыхъ листъ складавъ ся остались добре въ єи памяти, врѣзались чертами, котрѣ хиба лишь смерть затерти зможе.

Зôтхнула тяжко, склонила головку, очи єи пôдъ ослонкою стулили ся вôдъ сльозъ, вôдъ котрыхъ єй ажь свѣтъ потемнѣвъ и такъ осталась она зôмнувши въ пальцяхъ листъ, котрый єй лише що сказавъ, що она пропала, пропала на вѣки.

Такъ, пропала, бо зрада, котрои она стала ся жертвою, зробила єи негôдною носити имя честного чоловѣка, негôдною и тыхъ честныхъ людей, котрыхъ она донькою. Надходить хвиля, коли она за своє нещастє, за свою ганьбу навѣть для тыхъ, котрыхъ любила и поважала, буде ще лишь предметомъ погорды. Єи вôдречуть ся, родичѣ, котрыхъ надѣю она обманула, прокленуть єи. А то цѣле нещастє дѣломъ зрадника, котрый єи убожавъ, а теперь безпощадно пробивъ єи серце, зруйнувавъ житє, бо не хоче взяти єи за жѣнку.

День добѣгає вже до кôнця. Легка мрака пôднимає ся у воздухъ огрѣтый промѣнємъ заходячого сонця та занепогоджує небосклонъ, на котрôмъ починають вже показувати ся зôрки. Обѣ оденъ стовпъ на Королѣвскôмъ мостѣ операла ся якась женщина. Стоить и не ворухне ся та заєдно лишь дивитъ ся, якъ въ рѣцѣ котять ся филѣ та стають що разъ темнѣйшѣ. Надъ єи головою дрожить мостъ пôдъ колесами возôвъ, що по нѣмъ гонять оденъ за другимъ. На право и лѣво, вздовжъ обохъ берегôвъ запалюють ся вже лѣхтарнѣ. Поволи зачинаєсь купати цѣлый Парижь, котрый зъ вôдси видко въ мори свѣтла. По рѣцѣ пливуть кораблѣ а на нихъ повно людей, они плывуть то въ одну то въ другу сторону а рѣка выглядає якъ колибъ якась широка ожилена улиця.

Але женщина оперта, о стовпъ, не чує и не видить нѣчого. Лишь очи єи вдивились чогось дуже въ воду. На дворѣ стає чимъ разъ темнѣйше и єи нѣхто не видить; єи постать губить ся въ тѣни величезного моста; нѣхто не може тутъ єи доглянути. А она все таки чекає доки ще лѣпше не стемнѣєсь.

Наразъ набрала вôдваги и пôднялася ся просто, нещасниця не має вже въ собѣ силы, щобы жити, але знайде ще тôлько вôдваги, щобы умерти. Нагло перехрестилась, зробила кôлька крокôвъ и спустилась, не кинулась, у воду. Лишь малый шумъ зробивъ ся вôдъ неи та и тôй щезъ середъ гамору, якій наповнявъ воздухъ. Въ водѣ зробилась ямка якъ бы виръ на тôмъ мѣсци, де упало тѣло, але за хвилинку вода знову вырôвналась и бѣжить дальше якъ бѣгла.

Охъ, ты малый Б. В. Б.-листику! Бодайбы тебе були на вѣки забули на тôй полицѣ: „Лишити на почтѣ"; лѣпше бы було!

мешканємъ и ужиткованємъ города одноморґового: 24 въ Баличахъ подорожныхъ, 25) Бережници королевской, 26) Иловѣ, 27) Кіѣвци, 28) Корчôвцѣ, 29) Креховѣ, 30) Лютинци, 31) Лысковѣ, 32) Межирѣчахъ, 33) Млынискахъ, 34) Облазници, 35) Протесахъ, 36) Тарнавцѣ, 37) Устю, 38) Журавковѣ. Въ школахъ 1, 2, 33 выкладъ польскій; 17 нѣмецкôй, 19 польско нѣмецкій, въ прочихъ рускій. Подання вносити треба до кôнця падолиста.

— **Загальни зборы членôвъ товариства „Школь на Помôчь у Львовѣ“** вôдбудуть ся въ суботу дня 30 ст. жовтня с. р. о 7 годинѣ вечеромъ пôсля слѣдуючои проґрамы: 1) справозданє зъ цѣлорôчнои дѣяльности, 2) справозданє зъ стану касы, 3) выбôръ нового выдѣлу, 4) внесеня выдѣлу и членôвъ.

— **На фондъ будовы руского театру у Львовѣ** зôбравъ п. Климъ Вахнянинъ при нагодѣ свого вѣнчаня зъ панною Климентиною Круликовскою въ Бабинѣ 12 зр. 62 кр.; а Мелитонъ Недѣльскій зъ Братишева жертвувавъ 1 зр.; панна Вікторія Борачкôвна зôбрала на именинахъ свого брата, о. Северина Борачка, пароха въ Бѣлкôвцяхъ 15 зр. — разомъ отже 28 зр. 62 кр.

— **Огнѣ**. Дня 11 жовтня занявъ ся зполудня огонь въ домѣ Михайла Боднаря въ Бычкôвцяхъ, чортковского повѣта, знищивъ всѣ будынки и збôже у господарôвъ Михайла Боднаря, Михайла Колтиса, Панька Сеника и Іосифа Проскурницкого. Причиною огню були мабуть папѣросы, що дѣти здає ся курили пôдъ шопою у Михайла Боднаря. — Въ Шнировѣ повѣта брôдского, згорѣло при великôмъ вѣтрѣ 1? с. м. о 2-ôй годинѣ по полудни 64 загородъ зъ цѣлымъ добуткомъ. Огонь повставъ, якъ кажуть, зъ неосторожности одного пастуха, котрый хотячи закурити циґаро, пôйшовъ пôдъ стодолу, а вѣтеръ вырвавши запалене циґаро кинувъ на крышу. Въ огни згорѣло 30 штукъ спочиваючои зполудня худобы, котрои не було вже часу ратувати, бо огонь ширивъ ся зъ несказанымъ поспѣхомъ. — Въ Бабинѣ коло Самбора дня 12 жовтня передъ полуднемъ знищивъ огонь майно 14 господарѣвъ. Шкода, по большôй части убезпечена, выносить 12 000 зр. Огонь занявъ ся въ стодолѣ и имовѣрно бувъ пôдложеный.

— **Посвяченє церкви**. Въ Студенôмъ коло Райского, въ повѣтѣ лѣськôмъ, вôдбуло ся дня 20 вересня посвяченє новои деревяннои церкви а чину посвяченя довершивъ деканъ о. Мигуловичъ.

— **Змѣна властителя.** Маєтнôсть Цѣвкôвъ въ повѣтѣ тѣшанôвскôмъ, власнôсть братôвъ Лявферôвъ, купивъ сими днями баронъ Ватманъ за суму 650 тысячь зр.

— **Нове жерело нафты.** Въ селѣ Райскôмъ, повѣту лѣського, добуло анґлійске товариство нафтове передъ двома тыждньми богате жерело нафты. Товариство забирає ся ще до дальшого копаня, бо надыбало слѣды воску земного.

— **До Америки**. Зъ Небилова (коло Перегиньска) доносять, що вôдтамъ выбрали ся два ґазды до Канады (въ пôзничнôй Америцѣ).

— **Злодѣйства**. Въ лѣськôмъ повѣтѣ волочать ся вже больше якъ мѣсяць якись чотири злодѣѣ, передъ котрыми тремтять мешканцѣ тамошныхъ гôръ. Въ Терцѣ и Творильнôмъ обôкрали церкви, влѣзши вôкномъ въ середину. Въ Гôльскôмъ обôкрали двôръ, забравши зъ пивницѣ складъ винъ въ фляшкахъ; обôкрали и жида въ Творильнôмъ забравши въ него саґаны зъ масломъ.

— **Корова пôдъ машиною**. Въ Острини коло зелѣзничого пристанку Олешôвъ (пов. товмацкій) захопивъ зелѣзничный поѣздъ корову вартости 90 зр., котра вôдъ удару машины згинула на мѣсци. Машина сунула єи вôдтакъ убиту зô сто метрôвъ напередъ нѣмъ задержано поѣздъ.

— **Пригоды въ менажеріяхъ.** Въ Пештѣ пôдчасъ представленя въ менажерія подôйшовъ одинъ хлопець зъ публики за близько до клѣтки, де бувъ левъ. Левъ миттю вхопивъ хлопця лапами черезъ клѣтку за голову и здеръ зъ неи скôру. — Въ Бѣлградѣ знова недавно пôдчасъ представленя вечѣрного увôйшовъ бувъ до клѣтки мѣжь дикû звѣрѣ т. зв. поскромитель звѣрѣвъ, абы показати публицѣ свои продукціи мѣжь звѣрями, однакъ скоро увôйшовъ — они розôрвали єго на кускѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Що робити противъ пôльныхъ мышей?

Въ послѣдныхъ рокахъ стали пôльни мыши правдивымъ нещастємъ для рôльниковъ, але въ великôй части таки самû люде винни, бо всѣлякими способами нищать то птацтво, що зъѣдає мыши. Але зъ другои стороны и природа сприяла значно розплодови мышей, а мышь дуже плôдна. Одна мышь родить по 4 до 6 тыждняхъ 5 до 12 мышенятъ, а тû по трохъ мѣсяцяхъ можуть вже также плодити. Тымъ способомъ може вже въ осени того самого року розмножитись до 100 мышей, а коли они щасливо перезимують, то може зъ нихъ на рôкъ розплодитись до 10 тысячѣвъ — сила вже значна, котра може наробити богато шкоды.

Щожь робити противъ тои силы? Нема иншои рады, якъ лишь троити. Мы вже разъ подали способъ, якъ троити мыши въ поли, а теперь додаємо ще другій, якій предкладає п. Ив. Дворжакъ въ своѣй книжочцѣ пôдъ заголовкомъ: „Kilka słów o myszach polnych i ich gubieniu, na podstawie osobistych spostrzeżeń. Lwów 1889“. П. Дворжакъ каже такъ:

„Найвôдповѣднѣйшою порою троити мыши єсть осѣнь, коли въ тôй порѣ мыши злазять ся на поля засѣяни озиминою и конюшиною, а що тогди не мають запасôвъ въ норахъ, то зъѣдають трутку хапчиво. Ходить головно о то, щобы трутка була добра, бо не всѣ трутки готови, якû продають ся въ аптикахъ, суть добри, а часто замѣсть трутки купимо кавалокъ тѣста, що живить мыши, и зовсѣмъ имъ не шкодить. Длятого найлѣпше буде, коли зробимо собѣ самû трутку дома. Способъ робленя трутки єсть такій:

Бере ся *морскои цибулѣ*, котрои можна дôстати въ кождôмъ большôмъ склепѣ корѣннôмъ, товче ся єи въ моздѣри на масу и додає ся до неи муки такъ, щобы на 4 части (на вагу) муки припала одна часть тои потовченои цибулѣ. Вôдтакъ все то перемѣшує ся добре и додає ся тôлько воды, щобы зъ тои мѣшанины можна зробити тѣсто. Тоє тѣсто розтачує ся до грубости пôвъ центиметра и крає ся на маленьки квадратики; тû квадратики сушить ся и переховує ся на сухôмъ мѣсци. Трутка та не шкôдлива анѣ людемъ анѣ звѣрятамъ домашнымъ. Такои готовои трутки можна дôстати у аптикаря Блюменфельда по 40 кр. за кільо.

Способъ уживаня трутки не представляє нѣякихъ трудностей. На поли, на котрôмъ хочемо вытроити мыши, треба насампередъ позадоптувати мышачû норы, а кожде таке мѣсце зазначити соломкою зъ пшеничного околота.

На другій день иде робôтникъ зъ труткою на поле, поступає вздовжь загонôвъ и дивить ся, де нора зновъ отверта. Тамъ кладе вôнъ оденъ кусникъ тои трутки, котру мыши незадовго зъѣдають. Вечеромъ того самого дня або на другій день рано, треба тû норы зновъ позадоптувати, а опôсля зновъ при отвертыхъ норахъ розкидати трутку. Звычайно досыть два разы перейти поле; за третымъ разомъ буде вже дуже мало отвертыхъ норъ, а на верху землѣ буде лежати богато потроєныхъ мышей. Цѣкаве при тôмъ и то, що на поле, де вытроєно мыши, другû вже не заходять, лишь стягають ся на сусѣднû поля.

Кошты такои роботы не великû. Показало ся, що одна робôтниця позначила норы на 10 морґахъ. Оденъ чоловѣкъ понакладає трутки за два разы на 20 морґахъ, а на оденъ морґъ выходить 1 кільо трутки.

Декотрû часописи краєвû предкладають, щобы до троєня мышей уживати затроєнои стріхніною пшеницѣ. Стріхніна або вороняче око єсть то одна зъ найсильнѣйшихъ отруй, якû маємо: она выробляєсь зъ американьского дерева званого ворончимъ окомъ. Правда, що нею можна бы найборше вытроити мыши, але она въ рукахъ першого лѣпшого чоловѣка могла бы статись небезпечною не лишь для звѣрятъ домашныхъ але и для людей. Може бути, що тôй небезпечности можна бы въ той спосôбъ зарадити, колибъ троєнє мышей вôдбувало ся одного дня у всѣхъ громадахъ, де показують ся на поляхъ мыши, пôдъ дозоромъ жандармеріи, але и тогди ще не було бы певности, що не буде нѣякихъ случаѣвъ нащастя вôдъ отроєня такою пшеницею.

Пять змыслôвъ при вареню Въ кухни треба мати такъ само пять змыслôвъ при купнѣ, якъ всюды, и они оденъ другому помагають. Передовсѣмъ треба дивити ся, що має ся передъ собою до вареня, щобы то апетитно и смачно приготовити: але треба также и слухати, якъ що варить ся, кипить, булькотить, шипить и шкваркотить, щобы вже зъ того шипоту можна зрозумѣти, о скôлько страва вже уварила ся и що треба дальше робити. Также и нюхъ заразъ показує, чи въ горшку або въ рынцѣ все въ порядку, чи пожива єсть свѣжа и доброи якости. Чутємъ въ руцѣ, въ пальцяхъ можемо змѣркувати, кôлько соли треба додати до страви, або коли яку страву колотимо, чи она досыть густа або рѣдка, чи добре розбита и т. д. Але вже зô всѣхъ пять змыслôвъ найважнѣйшій смакъ. Хочь бы хтось варивъ и пôсля найлѣпшихъ приписôвъ яку страву, то не удасть єи, коли не знає ѣй смаку и для того цѣла штука вареня спочиває въ смаку.

Торгъ збôжемъ.

21 Жовтня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·—10 80	10 —10 75	9 75 11 —	10·—11·—
Жито	9·——9 50	8 90—9 40	9·——9 50	9 25—9·50
Ячмѣнь	6 ——8 —	5·90—7·—	5·80—7·—	6·——8·—
Овесъ	7·——7 50	6·50—7·—	6·40—7·—	7·00—7·75
Горохъ	6·— 10·—	6·— 11·—	6·— 11·—	6·— 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	13.—14 15	13·—13 —	13·—13 25	13·—13 25
Хмель	55 —60 —	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	40·—46 —	40·—45 —	40 —45·—	40·—45·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·50 до 19·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55 — до 60 — за 56 кильо.

✝ Посмертнû вѣсти.

Анна зъ Пѣсецкихъ Богачевска, жена пароха въ Плуговѣ, померла дня 14 жовтня с. р. по короткôй недузѣ въ 49-ôмъ роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Галька Кирчôвна, сирота по учители народнôмъ въ Корчинѣ коло Скольœго, померла тамъ 19 н. с. жовтня въ 17 роцѣ житя. Покôйна була одною зъ найпильнѣйшихъ членôвъ тамошнои Читальнѣ и брала свого часу охотно участь въ єи продукціяхъ и торжествахъ. Вѣчная ѣй память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 21 жовтня. Комісія леґітімаційна признала выбôръ послôвъ Фореґґера (зъ Цілли) и Досталя (зъ Табора), а въ справѣ выбору пос. Дапара (зъ громадъ сѣльскихъ задарского округа), ухвалила завôзвати правительство, щобы оно перевело слѣдство въ справѣ сего выбору.

Петербургъ 21 жовтня. Вчера, яко въ роковый день битвы пôдъ Навариномъ, пущено на воду новый великій корабель панцирный „Наваринъ“.

Парижь 21 жовтня Міністрови французскои маринарки Барбеєви надавъ царь ордеръ бѣлого орла. Сподѣвають ся тутъ приѣзду Ґірса въ гостину до сына, котрый єсть секретаремъ при россійскôмъ посольствѣ.

Ґданьскъ 21 жовтня. Россійскій яхтъ царскій вôдплывъ зъ вôдси до Копенгаґи. Адміралъ и адъютантъ опустили тутъ корабель и выѣхали зелѣзницею до Петербурга.

Римъ 21 жовтня. Менотті Ґарібальдѣ скликавъ на 7 падолиста членôвъ выдѣлу товариства ветеранôвъ и лібераловъ италіявскихъ та заграничныхъ журналістôвъ для уложеня маючои выдати ся для краю проґрамы орґанізаціи борбы противъ закона ґарантійного.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народной Часописи* принимає Контора Льеопольда Литыньского, *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитѝ средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручає свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ перворядныхъ фабрыкъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золоти и срѣбни, удержує на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будиковъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимає ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, тожъ всякй направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженємъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженємъ, всѣже знаходячй ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 90 дневымъ выповѣдженємъ, будуть опроцентованй почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средствє диєтетичнє, выробляє фабрыка выробôвъ гиґієнично диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованьє.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧѢ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Понеже новою уставою торговельно-промысловою строго заборонено домокружну продажь вещей церковныхъ обѣзджаючимъ по селахъ и мѣсточкахъ, всякй вещй церковнй, якъ фелоны, хоругвы и прч. спродавати, — проте поручає:

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ АНТОНІЯ СТАХІЕВИЧА

въ Тернополи,

Всечестнѣйшому Духовеньству, Брацтвамъ церковнымъ велико заосмотреный складъ матерій церковныхъ на фелоны и спродає по цѣнахъ зниженыхъ **фелоны** (свѣтлй, багрянй, зеленй и чорнй):

зъ вовняного найлучшого адамашку по зр. 30, 34, 40, зъ пôвшовковыхъ матерій французкихъ по зр. 45, 52, 58, 65, зъ шовковыхъ матерій французкихъ по зр. 70, 80, 90, 100 и высше.

Хоругви брацкй зъ вовняного найлучшого адамашку зъ вышитыми крестами по зл. 20, зъ образами по зл. 30. — **Хоругви шовковй** по зл. 70 и 75.

Всяку утварь церковну, якъ шалѣ до монстранціи, бурсы, дальматики, стихарѣ и прч. въ великôмъ выборѣ на складѣ.

Направы фелонôвъ принимає ся.

Упрашаю всякй замовленя впростъ до торговлѣ моеи адресувати. На желане высылаю готовй церковнй до выбору, або прôбки матерій.

Гербата россійска. — Самовары Тульскй.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачи до ужитку церковного и домового, ôдповѣднй на **выправы слюбнй, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарація, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданьє оплатно, опакованьє безплатно. 1—1.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы).

поручає выпробованй и за скуточнй узнанй

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитй въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, також въ початкахъ хоробы радикально убиваючй бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

Терпите ломанє руки або ноги, рванє, гостецъ, ревматизмъ, котрй вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагає въ такихъ терплѣняхъ:

„Excelsior“

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшй слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнй терпѣня, якй выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгй лѣта треваючй болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятй, по натертю кôлькохъ фляшокъ „**Excelsior**“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ єи вôдгомономъ най будуть тй слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ вынаходецъ „Excelsiora“ тысачѣ — бо кождому помагає скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрй коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. є. за 2 фляшки „Excelsiora“ оплату почтову и опакованє.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.